

Beslutningsforslag nr. **B 34**

Folketinget 2018-19

Fremsat den 9. november 2018 af Søren Søndergaard (EL), Pelle Dragsted (EL), Eva Flyvholm (EL), Henning Hyllested (EL), Rune Lund (EL) og Rasmus Vestergaard Madsen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning
om en dansk sortliste over skattely

Folketinget pålægger regeringen at udarbejde en national sortliste over skattely.

Bemærkninger til forslaget

Formålet med beslutningsforslaget er at lave en effektiv dansk sortliste over skattely, som er et helt nødvendigt supplement til EU's sortliste, som desværre bygger på et svagt fundament, og som efterfølgende er blevet tømt for stort set alle relevante skattely (Rådets konklusioner af 5. december 2017 (15429/17) om EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, bilag I (oprindelig liste), og Rådets Generalsekretariats note af 11. oktober 2018 (6237/3/18 REV 3) »The EU list of non-cooperative jurisdictions for tax purposes«, bilag (opdateret liste)).

En effektiv sortliste er nødvendig for, at borgere, virksomheder og offentlige institutioner kan fravælge samarbejde med virksomheder, som anvender skattely. Skattely underminerer finansieringen af velfærdsstaten og skaber ulige konkurrencevilkår mellem virksomheder. Derfor er det afgørende at bekæmpe skattely med alle forhåndenværende midler.

EU har lavet en sortliste over skattely. Skattely er defineret som lande, der ikke lever op til de EU-krav, som er stillet med henblik på gennemsigtighed, fair beskatning og implementering af OECD's anbefalinger fra organisationens såkaldte BEPS-projekt (*Base Erosion and Profit Shifting*, jf. www.oecd.org/tax/beps, fundet den 5. november 2018).

Problemet er, at de kriterier, som EU's sortliste er udarbejdet på baggrund af, er mangelfulde. I definitionen på et skattely tages der i forhold til EU-listen udgangspunkt i tre objektive hovedkriterier:

1. Gennemsigtighed og samarbejdsvillighed med andre lande i skatteopkrævning
2. Fair beskatning
3. Implementering af BEPS-tiltagene.

Som det er nu, er en fair beskatning, jf. kriterium 2, defineret således:

»Kriterier, som en jurisdiktion bør opfylde for at blive anset for at overholde reglerne vedrørende fair beskatning:

2.1. Jurisdiktionen bør ikke have nogen skattebegunstigelsesforanstaltninger, der kan betragtes som skadelige i henhold til kriterierne i resolutionen vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 1. december 1997, om en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning og

2.2. Jurisdiktionen bør ikke fremme offshorekonstruktioner eller -ordninger, der skal tiltrække overskud, som ikke afspejler en reel økonomisk aktivitet i jurisdiktionen.« (Rådets konklusioner af 5. december 2017 (15429/17) om EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, bilag V).

I forhold til det ovenfor nævnte kriterium 2.2 skrives der i rådskonklusionernes bilag VII: »I forbindelse med kriterium 2.2 kan manglen på en selskabsskat eller anvendelsen af en nominel selskabsskattesats på nul eller næsten nul ikke alene være en grund til at konkludere, at en jurisdiktion ikke opfylder kravene i kriterium 2.2.« (Rådets konklusioner af 5.

december 2017 om EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, bilag VII).

Det betyder med andre ord, at kriterierne på den ene side er opstillet med henblik på at sortliste lande, der forsøger at tiltrække »kunstige« pengestrømme, der ikke afspejler en erhvervmæssig aktivitet i landet, mens det på den anden side fastslås, at det ikke behøver være problematisk at have ingen eller tæt på ingen selskabsskatteopkrævning i landet.

Dette er uacceptabelt. Enhedslisten ønsker derfor med beslutningsforslaget at pålægge regeringen at udarbejde en national sortliste over skattely, så Danmark kan gå foran i kampen imod skattely. Den nationale liste skal udarbejdes på baggrund af de samme tre kriterier som EU's sortliste, men hvor man ændrer i kriterium 2.2 om fair beskatning, så lande med ingen, stort set ingen eller en meget lav selskabsskat er omfattet af kriteriet og alene på baggrund af dette forhold vil kunne blive placeret på sortlisten. I forlængelse heraf skal kravet om fair beskatning i forbindelse med den nationale liste defineres præcist. Det er afgørende, at kravet ikke er 0 pct. i selskabsskat, idet man så kan leve op til kravet ved f.eks. at hæve selskabsskatten til 1 eller 2 pct. Enhedslisten foreslår derfor i første omgang at definere alle lande, der har under 9 pct. i selskabsskat, som værende lande, der ikke lever op til kriterierne om fair beskatning. Det vil i praksis sige under de laveste selskabsskattesatser for noget EU-land, idet Ungarn har den laveste selskabsskattesats på netop 9 pct. (»Selskabsskattesatser i EU-landene«, Skatteministeriet, www.skm.dk, den 1. december 2017). På længere sigt ønsker Enhedslisten, at der lægges en international bund for selskabsskatten, som er væsentlig højere end 9 pct.

Derudover var en række skattely i EU ikke inkluderet på den oprindelige EU-liste, herunder Luxembourg, Irland, Malta og Holland, fordi listen kun omfatter tredjelande uden for EU. En national sortliste skal derfor også omfatte eventuelle EU-lande, som ikke lever op til de opstillede kriterier (Rådets konklusioner af 5. december 2017 (15429/17) om EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, bilag I).

Et andet centralt problem er, at EU's sortliste er endt med næsten at være tømt for lande (Rådets Generalsekretariats note af 11. oktober 2018 (6237/3/18 REV 3) »The EU list of non-cooperative jurisdictions for tax purposes«, bilag). Det skyldes, at så godt som alle de relevante skattelylande er blevet flyttet over på en såkaldt grå liste. Den grå liste indeholder lande, der har lovet at efterleve EU's krav ved at igangsætte tiltag, der skal være gennemført inden udgangen af 2018 – dog 2019 for udviklingslande. Der er derfor i øjeblikket kun seks lande tilbage på EU's sortliste over skattely, og de er stort set alle perifere skattely (*Ibid.*). Det er problematisk og utilstrækkeligt, da sortlisten på ingen måde rammer de store og væsentlige skattely, hvor der er størst pengetilstrømning, og som med den nuværende grå liste har købt sig tid. Det er urimeligt.

I årevis har skattelylandene snydt andre lande, herunder Danmark, for skatteprovenu i milliardklassen. Den danske sortliste skal ikke operere med en grå liste. Skattelylande, der ikke lever op til de danske kriterier, vil således være på den nationale sortliste, indtil de opfylder de danske krav, uden mulighed for at blive taget af listen og placeret på en grå liste.

En dansk sortliste over skattely vil gøre det nemmere og mere gennemsigtigt for f.eks. pensionselskaber, offentlige institutioner, kommuner og private at fravælge virksomheder, som 1) er placeret i skattely eller 2) er en del af en koncern, som sambeskattes med et moderselskab, der har sin

endelige beskatning i et skattely. Det er forslagsstillernes forhåbning, at tiltaget bl.a. kan være med til at afhjælpe de tidligere offentligt omtalte problemer med, at 16 ud af 17 danske pensionselskaber investerer i skattelylande («Dagens overblik: Almindelige danskeres pension investeres i skattely», www.altinget.dk, den 9. november 2017).

Afslutningsvis bemærker forslagsstillerne, at vedtagelsen af EU's sortliste fortsat giver medlemslandene mulighed for nationalt at lave en liste over ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, som er bredere end EU's liste (Rådets konklusioner af 5. december 2017 om EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, bilag, pkt. 23).

Skriftlig fremsættelse

Søren Søndergaard (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en dansk sortliste over skattely.

(Beslutningsforslag nr. B 34)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.